

PRÁVNÍ RÁMEC ŘEŠENÍ SPORŮ Z MEZINÁRODNÍHO OBCHODNÍHO STYKU V ČESKÉ REPUBLICCE A VE FRANCII

**Srovnávací studie právní úpravy v České republice a ve Francii se
zdůrazněním hlediska rozsahu a limitů autonomie vůle stran při řešení sporů**

ANOTACE

V souvislosti s významným a nadále vzrůstajícím rozvojem mezinárodní obchodní a hospodářské spolupráce dochází k logickému a přímo úměrně vzrůstajícímu jevu, a to je vznik a nutnost řešení sporů, které z dané spolupráce a obchodních vztahů vyplynou. Tato práce se zaměřuje na konkrétní segment daných vztahů - na řešení majetkových sporů, které z mezinárodního obchodního a hospodářského styku vznikají na soukromoprávní úrovni mezi podnikateli a kde jsou jakýmkoliv způsobem dotčeny teritoria, resp. jurisdikce, resp. právní řády dvou konkrétních států, a to Francie a České republiky. Cílem práce je zkoumat rozsah autonomie vůle, kterou strany mohou v rámci různých způsobů řešení sporů uplatnit a upozornit na její limity dané příslušnou právní úpravou. Právě s ohledem na hlavní kritéria zkoumání - rozsah a limity autonomie vůle stran při řešení jejich sporů - se autorka podrobněji věnuje třem rozdílným způsobům řešení sporů s tím, že každý ze zkoumaných způsobů byl zvolen podle rozsahu autonomie vůle, kterou stranám umožňuje. Soudní řízení s mezinárodním prvkem před obecnými soudy, mezinárodní rozhodčí řízení či mediace řešící přeshraniční spory - každý z těchto institutů, v sestupném řazení, slevuje z nároků na omezení svobodné vůle stran při ovlivnění druhu, průběhu a výsledku řešení mezi nimi vzniklého sporu. Každý ze zkoumaných způsobů vykazuje určitou typizaci v dané kategorii. Při použití metody komparace práce upozorňuje na rozdíly v právní úpravě, které jsou pro strany relevantní při aplikaci práva EU, právních předpisů Francie a České republiky. Účelem práce je nejen teoreticko-právní rozbor jevů a jejich analýza, ale i jejich srovnání z hlediska praktických dopadů projevu autonomie stran na řešení sporů.